Nr. 3. Tarnopol, dnia 1 marca 1922. Rok II.

Dziennik Urzędowy

WOJEWÓDZTWA TARNOPOLSKIEGO.

Adres Redakcji i Administracji: Tarnopol, Województwo. Wychodzi 1-go każdego miesiąca

Cena pojedynczego egzemplarza 40 Mp. — Ogłoszenia po 60 Mp. od wiersza zwykłego druku.

Treść działu urzędowego:

Wykaz Ustaw i Rozporządzeń ogłoszonych w Dzienniku Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej, w Monitorze Polskim i w Dzienniku Ustaw Ministerstwa Spraw Wewnętrznych.

Administracja polityczna.

W Dzienniku Ustaw Rz. P. P.:

Nr. 7 z r. 1922 poz. 54. Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 4 stycznia 1922 o organizacji urzędów śledczych.

Mr. 10 z r. 1922 poz. 72. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 30 stycznia 1922 w przedmiocie skasowania Instytutû Torfowego.

Nr. 11 z r. 1922 poz. 84. Ustawa z dnia 14 października 1921 w przedmiocie ratyfikacji polsko-niemieckiej umowy amnestyjnej z dnia 1 października 1919 oraz dodatkowej do niej umowy amnestyjnej z dnia 12 lutego 1921.

Nr. 11 z r. 1922 poz. 85. Oświadczenie rządowe z dnia 31 stycznia 1922 w przedmiocie polsko-niemieckiej umowy amnestyjnej z dnia 1 października 1919.

W Dzienniku Urzędowym Ministerstwa Spraw Wewnętrznych:

Nr. 1 z r. 1922 poz. 4. Okólnik Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 15 grudnia 1921 do wszystkich Wojewodów w przedmiocie Instrukcji w sprawie zmiany nazwisk.

Nr. 1 z r. 1922 poz. 6. Okólnik Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 19 grudnia 1921 do wszystkich Wojewodów w sprawie przestrzegania przepisów obowiązujących w stosunku do przedstawicieli państw obcych.

Nr. 1 z r. 1922 poz. 7. Okólnik Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 17 grudnia 1921 do Wojewodów w sprawie niesprawnego funkcjonowania Urzędów państwowych.

Nr. 1. z r. 1922 poz. 9. Okólnik Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 21 grudnia 1921 do wszystkich Wojewodów w sprawie egzemplarzy obowiązkowych czasopism.

Główny Urząd Ziemski:

W Dzienniku Ustaw Rz. P. P.:

Nr. 10 z r. 1922 poz. 77. Rozporządzenie Prezesa Głównego Urzędu Ziemskiego z dnia 18 stycznnia 1922 o zniesieniu powiatowego urzędu ziemskiego w Borszczowie i włączeniu powiatów Borszczów i Husiatyn do kompetencji powiatowego urzędu ziemskiego w Czortkowie.

Nr. 11 z r. 1922 poz. 90. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 12 grudnia 1921 w przedmiocie zwolnienia od likwidacji majątków pewnych kategorji osób zamieszkałych w przypadłej Polsce części Górnego Śląska.

Nr. 11 z r. 1922 poz. 91. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 12 grudnia 1921 w przedmiocie zwolnienia od obowiązku zgłaszania do rejestracji majątków, praw i interesów, należących do pewnych kategorji obywatoli niemieckich.

Nr. 11 z r. 1922 poz. 94. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 3 lutego 1922 w sprawie rozszerzenia zakresa działania i organizacji Komisji rewindykacyjnej przy Głównym urzędzie likwidacyjnym.

Koleje.

W Dzienniku Ustaw Rz. P. P.:

Nr. 6 z r. 1922 poz. 40. Rozporządzenie Ministra Koleji Żelaznych z dnia 7 stycznia 1922 o zmianach i uzupełnieniach Przepisów Przewozowych stanowiących część I. Taryfy Ogólnej na przewóz towarów, zwłok i zwierząt.

Nr. 6 z r. 1922 poz. 41. Rozporządzenie Ministra Kolei Żelaznych z dnia 7 stycznia 1922 w przedmiocie uzupełnienia Wykazu opłat dodatkowych do Taryfy Ogólnej na przewóz towarów, zwłok i zwierząt.

Nr. 6 z r. 1922 poz. 42. Rozporządzenie Ministra Kolei Żelaznych z dnia 7 styczńia 1922 w przedmiocie zmian i uzupełnień Taryfy Ogólnej na przewóz towarów, zwłok i zwierząt, stosowanej do przewozów kolejami wąskotorowemi.

Nr. 6 z r. 1922 poz. 43. Rozporządzenie Ministra Kolei Żelaznych z dnia 10 stycznia 1922 o przewozie próżnych wagonów prywatnych właścicieli w komunikacji bezpośredniej między stacjami polskich kolei państwowych, a stacjami kolei austrjackich.

Nr. 6 z r. 1922 poz. 44. Rozporządzenie Ministra Kolei Żelaznych z dnia 11 stycznia 1922 o zmianach i uzupełnieniach Taryfy Ogólnej na przewóz towarów, zwłok i zwierząt.

Nr. 7 z r. 1922 poz. 51. Rozporządzenie Ministra Kolei Żelaznych z dnia 20 grudnia 1921 w przedmiocie zmian i uzupełnień Taryfy Ogólnej na przewóz towarów, zwłok i zwierząt.

Nr. 7 z r. 1922 poz. 52. Rozporządzenie Ministra Kolei Żelaznych z dnia 23 stycznia 1922 o tymczasowej bezpośredniej komunikacji osobowej, bagażowej i towarowej między stacjami polskich kolei państwowych a stacjami, położonemi na obszarze W. M. Gdańska, oraz między stacjami polskich kolei państwowych, przęz obszar W. M. Gdańska.

Nr. 8 z r. 1922 poz. 56. Rzzporządzenie Ministra Kolei Żelaznych z dnia 24 stycznia 1922 w sprawie przedłużenia terminu ważności postanowienia o ograniczeniu odpowiedzialności kolei w bezpośredniej komunikacji towarowej między stacjami kolei polskich czeskosłowackich.

Nr. 10 z r. 1922 poz. 81. Rozporządzenie Ministra Kolei Żelaznych z dnia 31 stycznia 1922 w przedmiocie uchylenia rozporządzenia z dnia 26 listopada 1921 o ograniczeniu odpowiedzialności kolei w bezpośredniej komunikacji towarowej między stacjami kolei polskich i austrjackich.

Nr. 11 z r. 1922 poz. 99. Rozporządzenie Ministra Kolei Żelazoych z dnia 15 stycznia 1922 w sprawie zmiany w przepisach o kolejności przyjmowania ładunków, nadawanych do wysyłania, oraz o wykonaniu planu przewozowego na zasadzie kolejności.

Kontrola Państwa.

W Dzienniku Urzędowym Ministerstwa Spraw Wewnętrznych:

Nr. 1 z r. 1922 poz. 3. Okólnik Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 13 grudnia 1921 do wszystkich Wojewodów w sprawie zaprowadzenia inwentarza podług przepisów Najwyższej Izby Kontroli Państwa.

Nr. 1 z r. 1922 poz. 10. Okólnik Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 21 grudnia 1921 do wszystkich Wojewodów w sprawie przedkładania odpisów zawieranych umów Izbom Kontroli Państwa.

Kościół.

W Monitorze Polskim:

Nr. 38 poz. 20. Tymczasowe przepisy o stosunku Rządu do Kościoła Prawosławnego w Polsce.

Odbudowa.

W Dzienniku Ustaw Rz. P. P.:

Nr. 10 z r. 1922 poz. 83. Rozporządzenie Ministra Robót Publicznych z dnia 2 stycznia 1922 wydane w porozumieniu z Ministrem Rolnictwa i Dóbr Państwowych i Ministrem Skarbu w przedmiocie ustanowienia cen drzewa budulcowego zajętego w lasach prywatnych na cele odbudowy.

Opieka Społeczna.

W Dzienniku Ustaw Rz. P. P.:

Nr. 10 z r. 1922 poz. 82. Rozporządzenie Ministra Pracy i Opieki Społecznej i Ministra b. Dzielnicy Pruskiej z dnia 30 stycznia 1922 w przedmiocie wykonania ustawy z 21 października 1921 o zarobkowem pośrednictwie w pracy.

Nr. 11 z r. 1922 poz. 93. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 3 lutego 1922 w sprawie zezwolenia na wprowadzenie pracy na 3 zmiany w tartakach.

W Monitorze Polskim:

Nr. 43 poz. 21. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 3 lutego 1922 w sprawie powołania Komisji do badania zwrotu kosztów utrzymania rodzin pracowników zatrudnionych w przemyśle i handlu.

Nr. 44 poz. 22. Rozporządzenie Prezydenta Ministrów i Ministra Pracy i Opieki Społecznej z 3 lutego 1922 w przedmiocie zmiany regulaminu komisji lokalnych do badania wzrostu kosztów utrzymania rodzin pracowniczych w przemyśle i handlu.

Poczty i Telegrafy.

W Dzienniku Ustaw Rz. P. P.:

Nr. 9 z r. 1922 poz. 62. Rozporządzenie Ministra Poczt i Telegrafów z dnia 21 grudnia 1921 w sprawie zaprowadzenia wymiany paczek z zagranicą.

W Monitorze Polskim:

Nr. 36 poz. 19. Rozporządzenie Ministra Poczt i Telegrafów z dnia 28 stycznia 1922 w przedmiocie uiszczenia gotówką opłat pocztowych za nadawane przekazy pocztowe i telegraficzne.

Pzzemysł i Handel.

W Dzienniku Ustaw Rz. P. P.:

Nr. 8 z r. 1922 poz. 58. Oświadczenie rządowe o przystąpieniu Polski do międzynarodowego związku ochrony własności przemysłowej.

Nr. 10 z r. 1922 poz. 80. Rozporządzenie Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 27 stycznia 1922 w przedmiocie wykonywania dozoru nad kotłami parowemi.

Nr. 11 z r. 1922 poz. 89. Ustawa z dnia 31 stycznia 1922 w przedmiocie podwyższenia opłat, ustanowionych w dekretach z dnia 4 lutego 1919 o patentach na wynalazki, ochronie wzorów rysunkowych i modeli i o ochronie znaków towarowych.

W Monitorze Polskim:

Nr. 32 poz. 18. Rozporządzenie ministra Przemysłu i Handlu z dnia 27 października 1921 w przedmiocie utworzenia komisji kredytowych dla udzielania pożyczek ulgowych drobnym przemysłowcom, rzemieślnikom oraz ich organizacjom wytwórczym w Radomiu, Tarnopolu i Stanisławowie.

Nr. 45 poz. 23. Obwieszczenie Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 14 lutego 1922 w sprawie wykazu towarów, których przywóz jest zabroniony.

Roboty Publiczne.

W Dzienniku Urzędowym Ministerstwa Spraw Wewnętrznych:

Nr. 1 z r. 1922 poz. 1. Okólnik Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 6 grudnia 1921 do wszystkich Wojewodów w sprawie ochrony znaków pomiarowych.

Rolnictwo.

W Dzienniku Ustaw Rz. P. P.:

Nr. 7 z r. 1922 poz. 55. Rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Dobr Państwowych z dnia 31 grudnia 1921 wydane w porozumieniu z Ministrami Spraw Wewnętrznych i Sprawiedliwości oraz Prezesem Głównego Urzędu Ziemskiego w przedmiocie wydzierżawienia niezagospodarowanych użytków rolnych.

Nr. 9. z r. 1922 poz. 64. Rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Dóbr Państwowych z dnia 11 stycznia 1922 o częściowej zmianie art. 4 rozporządzenia wykonawczego z dnia 16 kwietnia 1920 do ustawy z dnia 2 sierpnia 1919 w sprawie zwalczania mszycy wełnistej (krwawej).

Sądownictwo.

W Dzienniku Ustaw Rz. P. P.:

Nr. 11 z r. 1922 Ustawa z dnia 31 stycznia 1922 w przedmiocie podwyższenia pewnych opłat sądowych w b. dzielnicy austrjackiej.

Skarbowość.

W Dzienniku Ustaw Rz. P. P.:

Nr. 6 z r. 1922 poz. 46. Rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 4 stycznia 1922 o utworzeniu kas skarbowych na obszarze Izb skarbowych we Lwowie i Krakowie.

Nr. 8 z r. 1922 poz. 57. Rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 31 grudnia 1921 w przedmiocie ruchu samochodowego, motocyklowego i rowerowego przez granice Rzeczypospolitej Polskiej.

Nr. 10 z r. 1922 poz. 66. Ustawa z dnia 17 stycznia 1922 w przedmiocie poboru należytości ekwiwalentowej na obszarze b. dzielnicy austrjackiej za rok 1922.

Nr. 10 z r. 1922 poz. 67. Ustawa z dnia 24 stycznia 1922 o upoważnieniu Ministra Skarbu do udzielenia państwowej gwarancji finansowej do sumy L. 2.000.000 dla zobowiązań, zaciągniętych przez organizacje rolniczo-handlowe, na zakup za granicą środków produkcji rolnej.

Nr. 10 z r. 1922 poz. 73. Rozporządzenie Ministra Skarbu i Ministra b. Dzielnicy Pruskiej z dnia 20 grudnia 1921 celem wykonania rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 5 grudnia 1921 w przedmiocie ujednostajnienia opodatkowania wina na obszarze Rzeczypospolitej polskiej.

Nr. 10 z r. 1922 poz. 75. Rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 20 stycznia 1922 w sprawie uchylenia art. VI. przepisów wykonawczych do ustawy z dnia 11 marca 1919 w przedmiocie czasowego zakazu wywozu znaków pieniężnych w walucie austrjacko-węgierskiej, niemieckiej i rosyjskiej.

Nr. 11 z r, 1922 poz. 86. Ustawa z dnia 24 stycznia 1922 o zniesieniu mocy obowiązującej ustawy z dnia 20 maja 1921 o tymczasowym poborze państwowego podatku dochodowego i o wstrzymaniu potrącenia podatku dochodowego przez służbodawców na zasadzie ustawy z dnia 16 lipca 1920 o państwowym podatku dochodowym i podatku majątkowym.

Nr. 11 z r. 1922 poz. 103. Rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 31 stycznia 1922 w przedmiocie przepisów wykonawczych do ustawy o dnia 24 stycznia 1922 o zniesieniu mocy obowiązującej ustawy z dnia 20 maja 1921 o tymczasowym poborze państwowego podatku dochodowego i o wstrzymaniu potrącania podatku dochodowego przez służbodawców.

W Monitorze Polskim:

Nr. 31 poz. 17. Rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 24 stycznia 1922 w sprawie zniesienia niektórych opłat wywozowych od ropy naftowej i przetworów naftowych.

W Dzienniku Urzędowym Ministerstwa Spraw Wewnętrznych:

Nr. 1 z r. 1922 poz. 8. Okólnik Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 21 grudnia 1921 do wszystkich Wojewodów w sprawie regulowania należności z r. 1921 z pozostałości kredytów w okresie ulgowym.

Wojskowość,

W Dzienniku Ustaw Rz. P. P.:

Nr. 9 z r. 1922 poz. 61. Rozporządzenie Ministra Spraw Wojskowych z dnia 31 stycznia 1922 wydane w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych i Ministrem b. Dzielnicy Pruskiej w przedmiocie powołania mężczyzn urodzonych w r. 1901 do czynnej służby wojskowej w szeregach wojska stałego.

W Dzienniku Urzędowym Ministerstwa Spraw Wewnętrznych:

Nr. 1 z r. 1922 poz. 11. Okólnik Ministra Spraw Wewnęnych z dnia 20 grudnia 1921 do wszystkich Wojewodów w sprawie awansów oficerów demobilizowanych.

Zdrowie Publiczne.

W Dzienniku Ustaw Rz. P. P.:

Nr. 6 z r. 1922 poz. 47. Rozporządzenie Nadzwyczajnego Naczelnego Komisarza dla walki z epidemjami z dnia 11 stycznia 1922 w przedmiocie przewożenia zwłok.

Nr. 9. z r. 1922 poz 63. Rozporządzenie Naczelnego Nadzwyczajnego Komisarza do walki z epidemjami z dnia 1 stycznia 1922 w przedmiocie korzystania z urządzeń wodociągowych i kanalizacyjnych.

Nr. 10 z r. 1922 poz. 78. Rozporządzenie Ministra Zdrowia Publicznego z dnia 23 stycznia 1922 wydane w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych w przedmiocie przepisów sanitarnych dla hoteli, pokojów umeblowanych i pensjonatów.

Nr. 10 z r. 1922 poz. 79. Rozporządzenie Ministra Zdrowia Publicznego i Ministra Rolnictwa i Dóbr Państwowych z dnia 30 stycznia 1922 wydane w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych w przedmiocie zwalczania wścieklizny u ludzi i zwierząt.

Nr. 11 z r. 1922 poz. 97 Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 26 września 1921 wydane w przedmiocie przekazania Ministrowi Zdrowia Publicznego niektórych uprawnień Sejmu i Wydziału Krajowego b. Krolestwa Galicji i Lodomerji z Wielkiem Ks. Krakowskiem.

Nr. 11 z r. 1922 poz. 100. Rozporządzenie Ministra Zdrowia Publicznego z dnia 20 stycznia 1922 w przedmiocie wydawania z aptek środków leczniczych oraz określenia ich ceny.

Województwo tarnopolskie.

L. 2480/I/3. Tarnopol, dnia 8 lutego 1922.

Rekonstrukcja zniszczonych ksiąg metrykalnych izraelickich.

Okólnik

do wszystkich Panów Starostów.

Celem rekonstrukcji zniszczonych w czasie wojny ksiąg metrykalnych izraelickich, których duplikaty w Starostwach uległy także zniszczeniu, wydaję następujące zarządzenie:

Panowie Starostowie polecą prowadzącym metryki izraelickie aby na drukach używanych do ksiąg metrykalnych sporządzili wykazy aktów urodzin, zaślubin i śmierci, które zapisane były w zniszczonych księgach metrykalnych i dotyczą osób obecnie żyjących na miejscu zamieszkałych jak również najbliższych zmarłych członków ich rodziny.

Prowadzący metryki mają te wykazy sporządzić przedewszystkiem na podstawie legalnych dokumentów metrykalnych o ile osoby interesowane są w ich posiadaniu w braku dokumentów mają je sporządzić na podstawie własnych zeznań interesowanych osób i zeznań świadków oraz na podstawie znajomości stosunków lokalnych.

Dla każdej rodziny ma być sporządzony osobny wykaz.

Wykazy aktów urodzin mają obejmować wszystkich członków rodziny, choćby tylko jeden jej członek w danej gminie się urodził i akt urodzin tylko jednego członka miał być wciągnięty do nowej księgi metrykalnej. Wykazy te mają zatem obejmować wyciągi familijne i rozpoczynać się od rodziców względnie nieślubnej (rytualnej) matki najstarszego członka rodziny będącego przy życiu poczem mają następować wszyscy członkowie jego rodziny w linji zstępnej.

W nagłówku każdego wykazu ma być podana gmina polityczna i okręg metrykalny do których dany wykaz się odnosi oraz cel, dla którego wykaz sporządzono.

Rubryka „uwaga" ma przy każdej pozycji zawierać uzasadnienie na jakiej podstawie zestawiono daty odnośnego aktu. Jeżeli zestawiono je na podstawie dokumentów metrykalnych, mają być te dokumenty wymienione i do wykazów dołączone, jeżeli zestawiono je na podstawie zeznań świadków, mają być podane ich imiona i nazwiska, oraz miejsce zamieszkania. Również należy w tej rubryce podać daty aktów odnoszących się do osób wykazem objętych a które zaszły poza obrębem danej gminy n. p. daty aktu urodzin osoby, która w danej gminie ślub brała lub zmarła, a urodziła się poza obrębem tej gminy.

Tak sporządzone wykazy prowadzący metryki podpiszą i przedłożą Starostwu a to co do każdej gminy osobnem sprawozdaniem, w którem ma być stwierdzone, które księgi danej gminy i które ich roczniki uległy zniszczeniu.

Po otrzymaniu wykazów zarządzą Panowie Starostowie dochodzenie celem stwierdzenia prawdziwości w wykazach podanych.

Przedewszystkiem należy wezwać osoby interesowane, aby jeżeli są w posiadaniu legalnych dokumentów metrykalnych, a nie przedłożyły tych dokumentów prowadzącemu metryki, przedłożyły je bezwarunkowo Starostwu albo w oryginale albo w legalizowanych odpisach. Jeżeli to okaże się potrzebne do stwierdzenia dat aktów, które mają być wpisane do nowych ksiąg metrykalnych, należy zarekwirować od właściwych Starostw względnie prowadzących metryki wyciągi metrykalne aktów, które zaszły poza obrębem danej gminy i powinny być zanotowane w rubryce wykazów „uwaga".

Dla stwierdzenia prawdziwości dat wykazów, niepopartych dokumentami i wyciągami metrykalnemi

należy zarządzić dochodzenie przepisane dla dodatkowych imatrykulacji mianowicie przesłuchać pod przysięgą dwu świadków, z daną osobą nie spokrewnionych ani nie spowinowaconych po poprzedniem stwierdzeniu ich wiarygodności, w którym to celu należy zarekwirować i do aktów dołączyć ich kontestacje karne. Dla ułatwienia urzędowania można wyjąwszy wypadki niezbędnej potrzeby odstąpić od wymaganego w sprawach imatrykulacyjnych przesłuchiwania świadków do specjalnego protokołu, lecz wystarczy — naturalnie zależnie od zeznań świadków zeznania ich odpowiednio streszczone umieścić na wykazie. Zeznania te mają być stwierdzone podpisami składających je świadków i koramizowane przez urzędnika, przeprowadzającego dochodzenia. Ponieważ świadkowie w sprawach imatrykulacyjnych nie mogą być równocześnie przesłuchiwani i żaden świadek nie może powoływać się na zeznania innego świadka, przeto zeznanie każdego ma być umieszczone na wykazie osobno.

Przez świadków ma być stwierdzona prawdziwość tylko tych dat, które są niezbędnie potrzebne do danego wpisu metrykalnego.

Do dat tych należą:

1) przy aktach urodzin dzień, miesiąc, rok (w ostateczności tylko rok) i miejsce urodzenia, imię i płeć dziecięcia, urodzenie ślubne lub nieślubne, imię i nazwisko i miejsce zamieszkania (w miarę możności także stan i zatrudnienie) ojca i jego rodziców imię i nazwisko, stan i miejsce zamieszkania matki i jej rodziców.

Dzieci zrodzone z małżeństw rytualnych a zatem nieślubne jeżeli ich rodzice zawarli już po ich urodzeniu związek małżeński według przepisów ustawy cywilnej mają być mimo to wciągnięte do wykazów jako nieślubne a rubryka do podania imienia i nazwiska ojca ma pozostać niewypełniona. Dochodzenie zaś w sprawie legitymacji tych dzieci musi być przeprowadzone według obowiązujących przepisów, wynik dochodzenia uwidoczniony w rubryce „uwaga" wykazu, a akta dochodzenia względnie protokół z przesłuchania rodziców i świadków dołączony do wykazu.

Na to należy szczególnie zwrócić uwagę prowadzących metryki.

2) przy aktach zaślubin: imię i nazwisko, miejsce urodzenia, zatrudnienie, miejsce zamieszkania, wiek i stan narzeczonego, oraz imiona i nazwiska, zatrudnienie i miejsce zamieszkania jego rodziców, te same daty co do narzeczonej z wyjątkiem jej zatrudnienia, wreszcie dzień, miesiąc, rok ostatecznie tylko rok i miejsce zaślubin.

3) przy aktach śmierci dzień, miesiąc rok (ostatecznie tylko rok) i miejsce śmierci, miejsce pogrzebu, imię i nazwisko, zatrudnienie, miejsce zamieszkania, wiek i stan zmarłego oraz imiona i nazwiska jego rodziców i ich miejsce zamieszkania.

Przy dochodzeniach należy główną uwagę zwrócić na stwierdzenie, jakie nazwisko rodowe przysługuje danej osobie. Ewentualne braki lub niedokładności w wykazach mają być usunięte i odnośne rubryki uzupełnione względnie poprawione.

W wykazach mogą być uskutecznione poprawki tylko przez urzędnika prowadzącego dochodzenie, a fakt uskutecznienia poprawki stwierdzony ma być podpisem tego urzędnika.

Wyniki przeprowadzonych dochodzeń wraz z wykazami należy przedkładać Województwu gminami w miarę postępu czynności.

Na podstawie wyników dochodzeń zarządzi Województwo wpisy do nowych ksiąg metrykalnych.

Panowie starostowie dołożą wszelkich starań, aby dochodzenia te przeprowadzone były z należytem zrozumieniem sprawy i z możliwą dokładnością tak, aby nie było powodu do zwracania spraw do uzupełnienia. W tym celu poleca się Panom Starostom, aby przeprowadzenie tych dochodzeń poruczyli w miarę możności urzędnikom konceptowym, którzy mają dokładnie zaznajomić się z przepisami w sprawach metrykalnych i powyższemi wskazówkami. W razie wątpliwości co do sporządzenia omówionych wyżej wykazów lub sposobu przeprowadzenia dochodzenia należy odnieść się do Województwa o wyjaśnienie. Zarazem zwraca się uwagę Panów Starostów, że na pokrycie kosztów, tą akcją spowodowanych, niema żadnych funduszów, ponieważ jednak rekonstrukcja zniszczonych ksiąg metrykalnych leży przedewszystkiem w interesie odnośnych osób, należy w tej mierze porozumieć się z właściwemi gminami wyznaniowemi.

Sporządzenie nowych ksiąg metrykalnych, których duplikaty w Starostwach nie uległy zniszczeniu nastąpi na podstawie tych duplikatów przez prowadzących metryki. W tym celu należy te duplikaty przedłożyć Województwu, które po przejrzeniu wyda odpowiednie zarządzenie.

Co do terminu, w którym zarządzona niniejszym reskryptem akcja winna być ukończona, zaznaczam, że termin ten zależy wprawdzie od wielkości materjału, który ma być zebrany. Panowie Starostowie winni jednak dołożyć starań, aby cała akcja ukończona była w kazdym razie w terminie najwyżej 6 miesięcy.

Wojewoda: **Olpiński** w. r.

ODPIS.

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych.

Nr. Pr. B. 4780. Warszawa, 27 listopada 1921.

Wymiana tymczasowych świadectw na obligacje 5% pożyczek z 1920.

Do wszystkich PP. Wojewodów, P. Komisarza Rządu na m. Warszawę oraz P. Głównego Komendanta Policji Państwowej.

Ministerstwo Skarbu w piśmie z dnia 12/III. r. b. Nr. 1261 (431) GUK., wystosowanem do Warszawskiej Izby Skarbowej, wyjaśnia, co następuje:

Władze i urzędy państwowe, dysponujące złożonemi w Kasach Skarbowych do swego depozytu świadectwami tymczasowemi, zasadniczo winny się tro-

szczyć o wymianę tych świadectw na oryginalne obligacje 5% wewnętrznych długo i krótko terminowych pożyczek państwowych z 1920 r.

W wypadkach, gdy w depozytach władz i urzędów państwowych, przechowywanych w kasach skarbowych znajdują się świadectwa tymczasowe, złożone jako kaucje, a więc niepodlegające wydaniu bez specjalnego zarządzenia, to Kasy skarbowe winny same dokonywać wymiany tych świadectw na oryginalne obligacje 5% wewnętrznych pożyczek państwowych z 1920 roku na skutek piśmiennych poleceń władz i urzędów państwowych, dysponnjących takimi depozytami, przy uwzględnieniu następujących przepisów:

I. Kasy skarbowe po otrzymaniu od władz i urzędów i urzędów dysponujących piśmiennego polecenia wymiany złożonych, jako kaucje do swojej dyspozycji świadectw tymczasowych na oryginalne obligacje 5% wewnętrznych pożyczek państwowych z 1920 roku wysyłają te świadectwa tymczasowe w pakietach wartościowych do najbliższych oddziałów Polskiej Krajowej Kasy Pożyczkowej dla dokonania ich wymiany na oryginalne obligacje pożyczek państwowych.

II. Do czasu otrzymania oryginalnych obligacji, Kasy skarbowe przechowywać winny kwity pocztowe na wysłane do wymiany świadectwa tymczasowe w kopertach, w których świadectwa te były przechowywane. W kopertach tych przechowują się również polecenia dokonania wymiany, wystawione przez władze i urzędy państwowe, dysponujące danym depozytem.

III. Po otrzymaniu wzamian za wysłane do wymiany świadectwa tymczasowe oryginalnych obligacji 5% wewnętrznych pożyczek państwowych z 1920 r. Kasy skarbowe zanotować winny w księdze kontroli depozytów na odpowiednich rachunkach fakt dokonania wymiany na skutek otrzymanego polecenia znajdujących się uprzednio świadectw tymczasowych na oryginalne obligacje 5% wewnętrznych pożyczek państwowych z 1920 roku z wyszczególnieniem numerów i wartości imiennej otrzymanych obligacji.

IV. Kasy skarbowe dokonywują poleconej wymiany świadectw tymczasowych na oryginalne obligacje 5% wewnętrznych pożyczek państwowych dopiero po otrzymaniu w gotowiźnie pokrycia, wynikających z dokonania tej wymiany kosztów.

Otrzymaną gotowiznę Kasy skarbowe księgować winny na dział 2. § 4. poz. 5. budżetu wydatków Minist. Skarbu, jako wznowienie kredytu na wydatki pocztowe, z którego to kredytu pokrywać winny poniesione wskutek dokonania wymiany faktyczne koszty.

V. Wymiany świadectw tymczasowych, złożonych w Kasach skarbowych w których świadectwa te zostały nabyte, dokonywać winny Kasy skarbowe na ogólnych zasadach.

Za Ministra (—) **Dunikowski** w. r.
Podsekretarz Stauu.

Województwo tarnopolskie.

L. 11713/III/1. Tarnopol, dnia 6 lutego 1922.

Wymiana tymczasowych świadectw na obligacje 5% pożyczek z 1920.

Wszystkim Starostom i Kasom skarbowym

udzieiam do wiadomości i zastowania się.

Wojewoda: **Olpiński** w. r.

ODPIS.

Okręgowa Dyrekcja Poczt i Telegrafów we Lwowie.

L. 78.251/VII. Lwów, dnia 25/XI. 1921.

Do Województwa w Tarnopolu.

Ostatnimi czasy mnożą się wypadki, że niektóre Kasy państwowe starają się wyzbyć wpłaconych u nich uszkodzonych, podartych, mocno pomiętych biletów (banknotów) przez wpłatę ich w tym samym do dalszego ich obiegu nie nadającym się stanie w Kasach Urzędów pocztowych, przerzucając przez to koszta i pracę połączoną z podklejaniem i wygładzaniem biletów, jakoteż z wyłączeniem od dalszego obiegu z powodu nadmiernego uszkodzenia. Od tych na wszystkich Kasach państwowych ciążących obowiązkowych czynności Kasy Urzędów Pocztowych uchylić się nie mogą, odwożą zaś swe nadmiary kasowe bądź pośrednio lub bezpośrednio do Oddziałów P. K. K. P. narażone są na to, że te odmawiają przyjęcia biletów uszkodzonych, nie podklejonych i mocno pomiętych.

Z tego powodu cierpi w ogólności normalny tok służby pocztowo-kasowej ze szkodą tak dla Skarbu Państwa jakoteż i dla publiczności.

Uprasza się przeto o wydanie zarządzenia, aby podległe Kasy i Urzędy przy nadawaniu pieniędzy stosowały się również do ogólno-kasowych przepisów jak i praktyki we wszystkich Kasach państwowych i prywatnych, że dokonujący wpłatę lub wypłatę oddaje banknoty posortowane według ich wartości, uszkodzone zaś po podklejeniu wygładzone.

Prezydent
Podpis nieczytelny.

Województwo Tarnopolskie.

L. 12193/III/1. Tarnopol, dnia 6 lutego 1922.

Wpłacanie uszkodzonych lub podartych banknotów do Kas Urzędów pocztowych.

Wszystkim pp. Starostom

udzielam do wiadomości z poleceniem ogłoszenia i wezwania wszystkich w tam. powiecie istniejących Urzędów państwowych i autonomicznych, jakotez pod-

ległych Kas państwowych i prywatnych do przestrzegania powyższego zarządzenia.

Zarazem należy wydać pouczenie do ludności, że obowiązkiem jej jest również uszkodzone banknoty podklejać i wyrównywać przed wpłacaniem ich do Kas państwowych.

Wojewoda: **Olpiński** w. r.

ODPIS.

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych.

Nr. A. O. 395. Warszawa, dnia 2. lutego 1922.

W sprawie udzielania przez Starostów pomieszczenia dla Komisji Rozjemczej dla spraw ROLNYCH.

Do wszystkich PP. Wojewodów.

Ministerstwo Pracy i Opieki Społecznej zakomunikowało Ministerstwu Spraw wewnętrznych, że niektórzy pp. Starostowie nie uwzględniają należycie zgłoszonych na czas prośb pp. Inspektorów pracy o wyznaczenie sali na posiedzenia Komisji Rozjemczej do spraw rolnych.

W szczególności miały zajść w pewnych powiatach wypadki udzielania przez pp. Starostów sal, nie nadających się ze względu na szczupłość rozmiarów lub na położenie (sala restauracyjna) do pomieszczenia w nich Komisji Rozjemczych.

W interesie ułatwienia PP. Inspektorom pracy i Komisjom Rozjemczym spełniania zadań im właściwych, zechcą PP. Wojewodowie wydać polecenia PP. Starostom, aby w przyszłości starali się w miarę możności, udzielać na posiedzenia Komisji Rozjemczych znajdującego się w ich urzędowej dyspozycji odpowiedniego lokalu, względnie ażeby czyniąc kroki w kierunku rekwizycji pomieszczenia, zwracali uwagę także i na to, aby lokal, wyznaczony dla użytku Komisji Rozjemczej nadawał się do tego celu tak pod względem rozmiarów, jak i ze względu na powagę zadań spełnianych przez Komisje Rozjemcze.

Za Ministra **Dunikowski** w. r.
Podsekretarz Stanu.

Województwo Tarnopolskie.

L. 4998/III/1. Tarnopol, dnia 20 lutego 1922.

W sprawie udzielania przez Starostów pomieszczenia dla Komisji Rozjemczej dla spraw rolnych.

Panom Starostom (wszystkim)

do wiadomości i zastosowania się.

Wojewoda: **Olpiński** w. r.

Województwo tarnopolskie.

L. 686/IV. Tarnopol, 6 lutego 1922.

Ministerstwo wyznań religijnych i oświecenia publicznego, reskryptem z dnia 9 marca 1921 L. 326 zezwoliło na utworzenie w Beremianach pow. Zaleszczyki, nowej rzym. kat. parafii i przyłączenia do niej miejscowości Beremiany, Chmielowa, Drohiczówka, Latacz i Swierzkowce.

Wojewoda: w z. **Jaworczykowski.**

Województwo tarnopolskie.

L. 1750/V/4. Tarnopol, 6 lutego 1922.

Okólnik.

Do wszystkich Starostw Województwa tarnopolskiego.

Wskutek reskryptu Min. Rol. i Dóbr Państw. z dnia 7 stycznia 1922 r. Nr. 4112/0. polecam Panom Starostom rozciągnąć ściślejszy nadzór weterynaryjny nad końmi rewindykowanymi i donieść Urzędowi Wojewódzkiemu o poczynionych ewentualnie spostrzeżeniach.

Wojewoda: **Olpiński** w. r.

Województwo tarnopolskie.

L. 5309/V/4. Tarnopol, 11 lutego 1922.

Do wszystkich Panów Starostów.

W Starostwie w Dolinie skradziono, w styczniu b. r. trzy zeszyty paszportów na zwierzęta, których blankiety oznaczone były Nrami od od 8101 do 8800 i od 379201 do 379250, które unieważniono.

Pan Starosta zechce niezwłocznie zarządzić ścisłą kontrolę paszportów na zwierzęta w powiecie w szczególności na targach, kolejach i w rzeźniach oraz u handlarzy zwierzętami i rzeźników a zakwestjonowane paszporty na zwierzęta oznaczone powyższemi liczbami bez zwłoki tu przedłożyć.

Za Wojewodę: **Dr. Mazurek** w. r.

Województwo tarnopolskie.

Do L. 4460/V/4. Tarnopol, dnia 6 lutego 1922.

WYKAZ

panujących zaraźliwych chorób zwierzęcych za czas od 16 stycznia do 31 stycznia 1922.

Nosacizna:

Pow. Borszczów: Borszczów, Cygany, Korolówka, Mielnica, Skała.
„ Brody: Suchodoły, Zabłotce.
„ Brzeżany: Brzeżany.
„ Buczacz: Buczacz, Koropiec.
„ Husiatyn: Kociubińce, Mszaniec.
„ Kamionka strumiłowa: Busk, Derewlany.
„ Skałat: Kozina.
„ Tarnopol: Bajkowce, Baworów.
„ Trembowla: Mogielnica.
„ Zaleszczyki: Hinkowce, Koszyłowce.
„ Zbaraż: Koszlaki.
„ Zborów: Białogłowy, Cecowa, Futory, Jarosławice, Kudynowce, Młynowce, Olejów, Ostry garb, Pohrebce, Sewery, Torhów. Wołczkowce, Zborów.
„ Złoczów: Bortków.

Świerzb u koni:

Pow. Borszczów: Dobranówka, Germakówka.
„ Brzeżany: Brzeżany, Dryszczów.
„ Buczacz: Buczacz, Czechów. Dźwinogród, Folwarki, Jezierzany, Korościatyn, Kościelniki, Kośmierzyn, Monasterzyska, Nagorzanka, Petlikowce stare, Podlesie, Podzameczek, Parchowa; Potok złoty, Ścianka, Słobódka górna, Snowidów, Trybuchowce, Woziłów, Zadarów, Zaleszczyki małe.
„ Kamionka strumiłowa: Derewlany, Horpin, Kupcze, Nahorce, Streptów.
„ Podhajce: Stare miasto.
„ Radziechów: Batyjów, Dmytrów, Hanunin, Chladów, Płowe, Uwin.
„ Skałat: Supranówka, Zielona, Hałuszczyńce, Iwanówka.
„ Tarnopol, Bucniów, Kutkowce, Ładyczyn, Petryków, Romanówka, Smykowce, Tarnopol, Wola mazowiecka, Zabojki.
„ Zborów: Beremowce, Bohutyn, Cecowa, Czystopady, Jackowce, Iwaczów, Korszyłów, Meleniów, Młynowce, Moniłówka, Mszana, Nesterowce, Neterpińce, Olejów, Panasówka, Perepelniki, Pleśniany, Pomorzany, Sławna, Torhów, Trawotłoki, Zagórze, Zborów.
„ Złoczów: Bołozynów, Płuchów.

Pryszczyca:

Pow. Zborów: Jezierna, Panasówka.

Wąglik:

Pow. Kamionka strum.: Kamionka strum.
„ Złoczów: Podhorce.

Wścieklizna:

Pow. Przemyślany: Pleników.
„ Radziechów: Witków nowy.
„ Skałat: Kołodziejówka.
„ Zbaraż: Czernichowce.
„ Zborów: Olejów.
„ Złoczów: Bortków, Olesko.

Cholera u drobiu:

Pow. Borszczów: Oleksińce.
„ Podhajce: Bieniawa, Siemikowce, Sokołów.

UWAGA: Według reskryptu Ministerstwa Rolnictwa z dnia 31 stycznia 1922 L. $\frac{627\ Z}{W}$ do 15 stycznia 1922 księgosusz wykazano w Województwie Białostockim, powiat Augustowski.

Województwo tarnopolskie.

Do L. 6094/V/4. Tarnopol, dnia 20 lutego 1922.

WYKAZ

panujących zaraźliwych chorób zwierzęcych za czas od 1 lutego do 15 lutego 1922.

Nosacizna:

Pow. Borszczów: Borszczów, Cygany, Korolówka, Mielnica, Skała.
„ Brody: Suchodoły, Zabłotce.
„ Brzeżany: Brzeżany.
„ Buczacz: Buczacz, Nagorzanka.
„ Husiatyn: Kociubińce, Mszaniec.
„ Kamionka strum.: Derewlany.
„ Skałat: Kozina.
„ Tarnopol: Bajkowce, Baworów, Tarnopol.
„ Trembowla: Mogielnica.
„ Zaleszczyki: Koszyłowce.
„ Zbaraż: Koszlaki.
„ Zborów: Białogłowy, Cecowa, Jarosławiec, Kudynowce, Młynowce, Ostry garb, Pohrebce, Serwery, Torhów, Wołczkowce.
„ Złoczów: Bortków.

Świerzb u koni:

Pow. Borszczów: Dobranówka, Germakówka.
„ Brody: Babin, Koniuszków.
„ Brzeżany: Brzeżany, Dryszczów, Saranczuki.
„ Buczacz: Czechów, Dźwinogród. Folwarki, Jezierzany, Korościatyn, Kośmierzyn, Monasterzyska, Petlikowce stare, Podlesie, Podzameczek, Porchowa, Ścianka, Słobódka górna, Snowidów, Trybuchowce, Woziłów, Zadarów, Zaleszczyki m.
„ Kamionka strum.: Derewlany, Horpin, Kupcze, Nahorce, Streptów, Wierzblany, Żelechów wielki.
„ Podhajce: Stare miasto.
„ Radziechów: Batyjów, Dmytrów, Hanunin, Chladów, Płowe, Uwin.
„ Skałat: Hałuszczyńce, Iwanówka, Supranówka, Zielona.
„ Zborów: Beremowce, Bohutyn, Cecowa, Czystopady, Jackowce, Iwaczów, Korszyłów, Meleniów, Młynowce, Moniłówka, Mszana, Nesterowce, Neterpińce, Olejów, Panasówka, Perepelniki, Pleśniany, Pomorzany, Sławna, Torhów, Trawotłoki, Zagórze, Zborów.
„ Złoczów: Bołożynów, Płuchów.

Pryszczyca:

Pow. Zborów: Jezierna, Panasówka.

Wścieklizna:

Pow. Borszczów: Jurjampol. Korolówka, Duninów ad Mielnica, Szerszeniowce.

„ Brody: Hołoskowce.
„ Brzeżany: Brzeżany.
„ Podhajce: Halicz, Siółko.
„ Przemyślany: Dunajów, Ostałowice.
„ Radziechów: Niesławice, Chładów.
„ Zbaraż: Łubianki wyższe, Czernichowce.
„ Zborów: Bogutyn, Bubszczany, Olejów, Pomorzany.

Cholera u drobiu:

Pow. Borszczów: Oleksińce.

UWAGA: Według reskryptu Ministerstwa Rolnictwa i D. P. z dnia 31 stycznia 1922 L. 627/Z do 15 stycznia 1922 księgosusz wykazano w Województwie Białostockiem, powiat augustowski.

Województwo tarnopolskie.

L. 6163/V/4. Tarnopol, dnia 20 lutego 1922.

Oględziny weterynaryjne transportów zwierząt na stacjach kolejowych w. b. Dzielnicy pruskiej.

Okólnik

do wszystkich Starostw Województwa tarnopolskiego.

Ministerstwo b. dzielnicy Pruskiej wydało następujące zarządzenie do Wojewodów w Poznaniu i w Toruniu, tyczące się oględzin weterynaryjnych transportów zwierząt przewożonych kolejami lub statkami poza obszar b. zaboru pruskiego.

699 rozporządzenie weterynaryjno-policyjne.

Na podstawie § 17. ustawy o zarazach zwierzęcych z dnia 26. VI. 1909 (Dz. Urz. Rz. P. Str. 519) wraz z §§ 9, 16 i 19 przepisów wykonawczych z dnia 1. V. 1910 r. do powyższej ustawy rozporządzam za zgodą Ministerstwa b. dzielnicy pruskiej co następuje.

§. 1.

Zwierzęta domowe (konie, osły, muły, bydło rogate, owce, kozy, trzodę chlewną, psy i koty) wywożone kolejami lub statkami poza obszar b. dzielnicy pruskiej winny być zaopatrzone:

a) świadectwami pochodzenia (paszportami) wystawionemi na przepisanych formularzach przez urzędy gminne.

b) Poświadczeniem powiatowego lekarza weterynaryjnego, z którego wynika, iż zwierzęta w powyższych świadectwach pochodzenia są wolne od objawów zaraz zwierzęcych.

Dokumenty wymagane pod a), i b) winne być dołączone do listów przewozowych i na miejscu przeznaczenia przedłożone kontrolującemu transport powiatowemu lekarzowi weterynaryjnemu.

§. 2.

Koszty badań i zaświadczeń lekarsko-weterynaryjnych ponosi właściciel transportu.

§. 3.

Przekroczenia podlegają karom przewidzianym w §§ 74—77 ustawy o zarazach zwierzęcych z dnia 26 czerwca 1909 (Dz. Ust. Rz. Str. 529).

§. 4.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Poznań, dnia 15 listopada 1921 r.

Wojewoda: **Dr. Gelichowski.**

L. 7381/21 IV D.

Zarządzenie to udzielam do wiadomości wskutek reskryptów Ministerstwa Rolnictwa i Dóbr Państwowych w Warszawie z 4. i 9. lutego b. r. $\frac{\text{L. 673/Z.}}{\text{w}}$ i $\frac{20/2}{\text{w}}$ ex 1922, celem stosownego ogłoszenia.

Wojewoda: w. z. **Jaworczykowski** wr.

Województwo tarnopolskie.

L. 2755/VI/1. Tarnopol, dnia 6 lutego 1922.

Pobór opłat szynkarskich i konsumcyjnych.

Okólnik

do wszystkich Panów Starostów.

Ministerstwo Spraw wewnętrznych w porozumieniu z Ministerstwem Skarbu oznajmiło reskryptem z dnia 23 grudnia 1921 Nr. S. Z. 3199, że na podstawie art. 6. ustawy z dnia 30 stycznia 1920 Dz. Ust. Nr. 11/920 poz. 61, przedłuża pobór opłat szynkarskich i konsumcyjnych od piwa (ust. kraj. z 20. XII. 1905 dz. u. kr. Nr. 11/906 i ust. z dnia 13 lutego 1903 dz. u. kr. Nr. 24.), na rzecz Galic. funduszu krajowego do dnia 31 grudnia 1922, w dotychczasowej wysokości.

Rozporządzenie powyższe podaje się do wiadomości, wskutek odezwy Wydziału Samorządowego z 10 stycznia 1922. L. 38572, z poleceniem zawiadomienia interesowanych.

Wojewoda: w. z. **Jaworczykowski**

Województwo tarnopolskie.

L. 5332/VI/1. Tarnopol, 17 lutego 1922.

Dopuszczanie obywateli państw obcych do wykonywania przemysłu i handlu w Polsce.

Okólnik

Wojewody Tarnopolskiego w sprawie dopuszczania obywateli państw obcych do przemysłu i handlu w Polsce.

Wskutek reskryptu Ministerstwa Przemysłu i handlu z dnia 1 lutego 1922 № 11—391. oznajmia się, że przy nadawaniu pozwoleń na handel obnośny, nieobjęty ustawą przemysłową, stosować nadal należy postanowienia obowiązującego w b. zaborze austryjackim patentu cesarskiego z dnia 4 września 1852. Dz. p. p. № 252. rozumiejąc § 3a tegoż w ten sposób, iż obecnie odnośne pozwolenia mogą być udzielane wyłącznie obywatelom polskim.

Zarazem zawiadamia się, że prawo do traktowania ze względu na postanowienia § 8. ustawy przem. na równi z obywatelami polskimi **bez przedkładania specjalnych zaświadczeń wzajemności** zostało przyznane prócz czesko-słowackich i angielskich, także obywatelom Stanów Zjednoczonych Ameryki Północnej.

Wojewoda: **Olpiński.**

Województwo tarnopolskie.

L. 14129/VII/2. Tarnopol, 31 stycznia 1922

W sprawie próźb i podań, wnoszonych bezpośrednio do Ministerstwa Pracy i Opieki Społecznej.

Okólnik.

Do Pana Starosty (do wszystkich).

Różne organizacje i instytucje lub osoby pojedyncze wnoszą bezpośrednio do Ministerstwa Pracy i Opieki Społecznej proźby o subwencje zasiłki i t. p.

Z uwagi, że Ministerstwo proźby takie przesyła Wojewódzkim Wydziałom Pracy i Opieki Społecznej bądź do załatwienia w granicach przyznanego im zakresu działania, bądź celem zbadania, zaopinjowania i przedstawienia wniosku zatem takie nie powinny być wnoszone bezpośrednio do Ministerstwa lecz do Urzędu Wojewódzkiego, do Wydziału Pracy i Opieki Społecznej, proźby bowiem i podania wnoszone bezpośrednio do Ministerstwa powodują niepotrzebnie korespondencję i zwłokę w załatwieniu sprawy.

O czem zawiadamiam Pana Starostę wskutek reskryptu Min. Pracy i Opieki Społecznej z dnia 20/XII 1921 Nr. 3292/IX z poleceniem podania tego zarządzenia do powszechnej wiadomości.

Wojewoda: **Olpiński** w. r.

Województwo tarnopolskie.

L. 14061/VII/2. Tarnopol, 6 lutego 1922.

Rozdział subwencji.

Ministerstwo Pracy i Opieki Społecznej na wniosek pana Wojewody, przyznało Towarzystwu Dobroczynności św. Wincentego à Paulo w Brzeżanach zapomogi w kwocie Mp. 12.000.

L. 1871/pr.

Ministerstwo Pracy i Opieki Społecznej udzieliło na wniosek Pana Wojewody pogorzelcom z Berbek, powiat Kamionka strumiłowa, zapomogi w kwocie 22.000 Mp. i Towarzystwu Dobroczynności św. Wincentego à Paulo w Tarnopolu subwencji w kwocie 50.000 Marek.

Wojewoda: w. z. **Jaworczykowski.**

ODPIS.

Ministerstwo Zdrowia Publicznego.

Nr. CH. 143/22 Warszawa, 12 stycznia 1922.
. 4

Przedmiot: Oznaczenie w ogólnym wykazie tygodniowym chorób zakaźnych liczby repatrjantów dotkniętych temi chorobami.

Okólnik

do P. P. Wojewodów (Wojewódzkich Urzędów Zdrowia) oraz p. Dyrektora Okręgowego Urzędu Zdrowia m. st. Warszawy.

Wobec znacznego szerzenia się chorób zakaźnych wsród powracających do kraju uchodźców, Ministerstwo Zdrowia Publicznego poleca, aby w wykazach tygodniowych zachorowań i zgonów na choroby zakaźne, przedkładanych przez lekarzy powiatowych Ministerstwu za pośrednictwem Województw, była wyszczególniona w rubrykach 25 i 26 liczba skonstatowanych między repatrjantami zachorwań, które wystąpiły nie później jak w miesiąc po przekroczeniu przez uchodźców granicy Państwa.

Kierownik Ministerstwa: **Chodźko.**

Województwo Tarnopolskie.

Wydział Zdrowia Publicznego.

L. 3064/VIII/2. Tarnopol, 28 stycznia 1922

Oznaczenie w ogólnym wykazie tygodniowym chorób zakaźnych liczby repatrjantów, dotkniętych temi chorobami.

Okólnik

do wszystkich Starostw.

Udziela się do wiadomości z poleceniem przestrzegania.

Wojewoda: **Olpiński** w. r.

Województwo tarnopolskie.

Wydział Zdrowia Publicznego.

L. 13275/VIII/1. Tarnopol, dnia 6 lutego 1922.

Zakres czynności techników dentystycznych.

Do Pana Starosty (do wszystkich).

Ministerstwo Zdrowia Publicznego reskryptem z 5 grudnia 1921 Nr. $\frac{33236/21}{1198}$ zakomunikowało, co następuje:

W posiadaniu wiadomości, że wszyscy prawie technicy dentystyczni zajmują się leczeniem, plombowaniem i usuwaniem zębów, a nawet dokonywują poważnych operacji chirurgicznych (leczenie jamy Highmor'a) polecam rozciągnąć ścisły nadzór nad ich pracowniami i zabronić im wykonywania niedozwolonych rękoczynów. Równocześnie przypominam, iż uprawnienie techników dentystycznych do wykonywania zabiegów technicznych określone jest przez rozporządzenie b. austrjackiego Ministerstwa handlu w porozumieniu z Ministerstwem Spraw Wewnętrznych z dnia 20 marca 1892 roku (Dz. p. p. l. 55), dotyczące się zaliczenia przemysłu techników dentystycznych do rodzajów przemysłu wymagających konsensu.

Paragraf 2-gi powyższego rozporządzenia określa w sposób następujący czynności techników dentystycznych: „Technik dentystyczny ma prawo zdejmować odciski i przystosowywać samodzielnie zęby, uzupełniające w jamie ustnej człowieka całkiem zdrowej. Atoli jest mu wzbronione wykonywanie jakichkolwiek czynności (w jamie ustnej) nie całkiem zdrowej, lub gdy nawet (jama ustna) jest całkiem zdrowa, czynienie w niej jakichkolwiek naruszeń, zmieniających stan jej otworów (jak np. odłamywanie końców zębów, korzeni, piłowanie, czyszczenie i konserwowanie zębów, usuwanie szkodliwych korzeni i t. p.").

Wobec tego technikom dentystycznym są zbędne wszystkie instrumenty do plombowania, wszelkie leki i kleszcze do rwania zębów.

W końcu Ministerstwo Zdrowia Publicznego zauważa, że zdarzają się wypadki, iż prowadzący gabinety dentystyczne doktorzy wszech nauk lekarskich wyręczają się nieuprawnionymi do tego technikami dentystycznemi, którzy w ich zastępstwie prowadzą gabinety i wykonywują wszelkie zabiegi dentystyczne. Tego rodzaju postępowanie jest bezprawiem i w razie jego wykrycia należy wezwać bezwłocznie interesowanego lekarza do wyręczania się osobą do tego uprawnioną. W razie zaś, gdyby upomnienie pozostało bez skutku gabinet należy zamknąć.

Podaję to Panu Staroście do wiadomości z poleceniem wydania dalszych odpowiednich zarządzeń.

Wojewoda: **Olpiński** w. r.

Województwo tarnopolskie. Wydział Zdrowia Publicznego.

L. 4734/VIII/2. Tarnopol, dnia 17 lutego 1922.

Pomoc lekarska dla funkcjonarjuszy państwowych Pol. Państw., Poczt i telegrafów oraz Min. robót publ.

Okólnik.

Do wszystkich Starostw

Odnośnie do sprawy udzielania pomocy lekarskiej dla funkcjonarjuszy Policji Państwowej, Poczt i Telegrafów, Żeglugi państw., oraz Min. Robót Publ. ograniczonej na mocy Okólnika Minist. Zdrowia Publ. z dnia **21** stycznia **1921** L. V. 1565/46/21 wydaję następujące zarządzenie:

Wynagrodzenie od porady lekarskiej podwyższa się na mocy res. M. Z. P. z dnia 14 stycznia 1921 Nr. H. 1381/137/22 do wysokości za poradę we dnie u lekarza 200 Mk., zaś w domu chorego 300 Mk., w nocy podwójnie.

Za porę nocną należy uważać czas między godziną 22 a 6. Dalsze podwyżki ustają.

W miejscowościach gdzie są ustanowieni lekarze za ryczałtem t. j. w Tarnopolu i Brzeżanach winni są ci lekarze wykonywać wizyty chorych za ryczałt bez względu na porę dnia.

Za specjalistów można uważać miejscowych dyrektorów szpitali powszechnych, którzy jednak będą mogli być wynagrodzeni na warunkach ulgowych, zważywszy, że funkcjonarjusze państwowi nie płacą wkładek na wzór członków Kas chorych. W szczególności wszelkie zabiegi chirurgiczne lekkie jak przecięcie ropnia, rwanie zęba i t. p. mają być wykonane przez lekarza ordynującego zaś poważniejsze mają być dokonane w obrębie najbliższego szpitala powszechnego. Koszta leczenia w szpitalach powszechnych miast uniwersyteckich mogą być uwzględnione tylko w nadzwyczajnych wypadkach.

W miejscowościach gdzie niema jeszcze umówionego lekarza wykonuje pomoc lekarską lekarz powiatowy, aż do chwili uzyskania takiego lekarza, co po podwyższeniu opłat za wizytę lekarską nie powinno powodować większych trudności.

Wszystkich lekarzy należy wezwać, aby wobec podniesienia się cen lekarstw przestrzegali zasad oszczędności i w razie leczenia ambulanta dotkniętego lekkiem cierpieniem wewnętrznem nie zapisywali mu leków hurtownie, z których on zużywa drobną ilość a reszta ulega zniszczeniu. Przy zapisywaniu leków należy się posługiwać formułkami jak najprostrzemi i najtańszemi, nie nie należy zapisywać drogich materjałów opatrunkowych, skoro te mogą być zastąpione jak n. p. przy okładach, chusteczkami lub ręcznikami i t. p.

W miejscowościach gdzie się znajdują lekarze ugodzeni za ryczałtem ma być kierowanie chorych do szpitali zredukowane do wypadków koniecznych.

Polecam wezwać wszystkie powiatowe Komendy Pol. Państw., aby w koszarach tworzyły izby chorych dla przypadków lżejszych nie zakaźnych, wyjaśniam, że wyżywienie takich chorych należeć będzie do Pol. Państw. Lekarz ugodzony za ryczałtem leczyć ma tych chorych za wynagrodzeniem ryczałtowem, zaś inni lekarze pobierać mogą wynagrodzenie jak w domu u lekarza.

Polecam zwrócić uwagę wszystkich lekarzy, a w szczególności lekarzy powiatowych — a to pod zagrożeniem odpowiedzialności finansowej — aby wysyłali do szpitali **jedynie funkcjonarjuszy dla celu leczenia ich.**

Praktykowany przez organa Policji Państwowej zwyczaj wysyłania funkcjonarjuszy policyjnych do stwierdzenia (skonstatowania) rodzaju cierpienia na koszt Min. Zdr. Publ. z funduszów na pomoc lekarską dla chorych należy radykalnie wyrugować.

Tem mniej nie wolno wysyłać funkcjonarjuszy policji do szpitali powszechnych celem przeprowadzenia badań lekarskich i wydawawania orzeczeń lekarskich w sprawach dotyczących ich zdolności lub niezdolności do pełnienia służby państwowej a to na koszt M. Z. P. z funduszu na pomoc lekarską dla funkcjonarjuszy państwowych.

Koszta spowodowane przez tego rodzaju badania musiałyby ponieść te osoby względnie urzędy policyjne, które je spowodowały.

Do wydawania orzeczenia w sprawach zdolności lub niezdolności do służby funkcjonarjuszy policyjnych powołani są jedynie lekarze powiatowi w I. instancji od takiego orzeczenia przysługuje odwołanie do wyższej instancji. Lekarze rządowi przy I. i II. instancji orzekają jedynie w obecności komisji policyjno-lekarskich do których delegowani są przez przełożonych swych Urzędów na pisemne żądanie urzędów policyji państwowej. Funkcje lekarza urzędowego przy takiej komisji ograniczać się ma do informacji urzędu policyjnego, czy funkcjonarjusz jest zdolny do pełnienia służby lub nie. O ile funkcjonarjusz nie jest zdolny do pełnienia służby winien lekarz urzędowy określić jeszcze procent utraty jego zdolności wogóle do pracy.

Natomiast nie jest powołany lekarz urzędowy do wydawania orzeczenia że należy lub nie należy funkcjonarjusza policji państwowej uznanego przy komisji za niezdolnego do służby skierować do szpitala lub senatorjum na leczenie w myśl obowiązujących przepisów mają tylko funkcjonarjusze pozostający w czynnej służbie prawo do korzystania z pomocy lekarskiej, natomiast nie mają prawa domagania się nadzwyczajnych zabiegów leczniczych jak np. leczenie w zakładach ortopedycznych, leczenia w zdrojowiskach, miejscach kąpielowych i t. p.

Druki potrzebne na prowadzenia pomocy lekarskiej nie mogą byc Starostwom dostarczone, gdyż szczupłe fundusze państwowe udzielone na cel pomocy lekarskiej dla funkcjonarjuszy nie pozwalają to. Mimo tego jednak winny tak urzędy państwowe jak też lekarze udzielający pomocy lekarskiej prowadzić w tym celu zapiski.

Niektóre starostwa proponowały ugodzenie lekarzy do pomocy lekarskiej dla funkcjonarjuszy państw. za ryczałtem, umowy takie nie mogą być na razie uwzględnione. Może w terminie późniejszym będą one mogły być znowu rozpatrzone. Na razie należy zawierać umowy za wynagrodzeniem od osoby.

Poleca się Starostwom aby dołożyły wszelkich starań w zorganizowaniu ostatecznem pomocy lekarskiej. Wyjaśniam, że ani lekarz za poradę lekarską, ani aptekarz za wydane lekarstwa, ani zarząd szpitala w którym przebywał chory funkcjonarjusz państwowy nie mogą się domagać wprost od funkcjonarjusza wynagrodzenia, lecz wszyscy wymienieni mogą rachunki swe przedkładać do Starostwa, które je prześle do likwidacji Województwu. Zakorzeniony na terenie Województwa zwyczaj wprowadzony przez tutejsze urzędy policyjne, że funkcjonarjusz płaci sam koszta leczenia swego, poczem żąda zwrotu kosztów leczenia (jak na terenie zaboru pruskiego) należy wyrugować. Tego rodzaju kosztów leczenia Wojewódzki Urząd Zdrowia zasadniczo nie zwraca.

Osoby zainteresowane należy zawiadomić, aby przedkładały rachunki po upływie każdego miesiąca.

Rachunki aptekarskie, które z powodu trudności nie zależnych od Województwa nie mogły być dotychczas zlikwidowane, będą po uregulowaniu kwestji retaksatora recept przez M. Z. P. w przyszłości jaknajrychlej wypłacone.

Wojewoda: **Olpiński** w. r.

ODPIS.

Województwo Tarnopolskie
Okręgowa Dyrekcja robót Publicznych.

L. II-220. Tarnopol, 17 lutego 1922.

Ministerstwo Robót Publicznych w sprawie rozdziału agend Zarządu wodnego w Tarnopolu.

Do Pana Starosty w Buczaczu, w Złoczowie i w Kamionce strumiłowej.

Na podstawie upoważnienia Ministerstwa Robót Publicznych z dnia 7 stycznia b. r. Nr. 11/6196, Województwo reskryptem z dnia 17 lutego 1922 L. 11/220 przydzieliło sprawy: 1) Regulacji Złotej Lipy, Państwowemu Zarządowi drogowemu w Brzeżanach, 2) osuszenie bagien Oleskich takiemu Zarządowi w Złoczowie i 3) Regulację potoku Pustej i bagien Stojanowskich Państwowemu Zarządowi drogowemu w Kamionce strumiłowej. O tem zechce Pan Starosta informować w miarę potrzeby strony interesowane.

Wojewoda: **Olpiński** w. r.

L. W. 36886/21/V. Lwów, 1 lutego 1922.

Tymczasowy Wydział Samorządowy ogłosił konkurs na stypendja z terminem do wnoszenia podań do 10 marca b. r. Szczególne warunki otrzymania stypendjów z poszczególnych fundacji podano w ogłoszeniach konkursu udzielonych Rektoratom szkół wyższych i Dyrekcjom szkół średnich, oraz na tablicy ogłoszeń Tymczasowe- Wydziału Samorządowego we Lwowie.

Za Tymczasowy Wydział Samorządowy: **Pazdro** w. r.

Województwo tarnopolskie.
Wydział prezydjalny.

Ruch służbowy.

Wojewoda tarnopolski zamianował komisarza kolejowego Cezara Łucjana Klein-Nanowskiego urzędnikiem konceptowym w VIII st. sł. i przeznaczył go do służby w Starostwie w Trembowli;

dopuścił ukończonych słuchaczów praw Antoniego Hujdę i Jana Kurzeję do służby przygotowawczej polityczno-administracyjnej przy politycznych władzach administracyjnych w Małopolsce i przydzielił ich do służby w Urzędzie Wojewódzkim;

zamianował prow. lekarza powiatowego w IX. st. sł. w Przemyślanach Dra Franciszka Zimmermana prow. lekarzem powiatowym w VIII. st. sł;

zamianował Dra Kazimierza Lewińskiego prow. lekarzem powiatowym w VIII st. sł. i przeznaczył go do służby w Starostwie w Tarnopolu;

przeniósł st. lekarza wet. Dra Maksymiliana Kaltera z Borszczowa do Tarnopola i przydzielił do służby w Urzędzie Wojewódzkim;

przeniósł przydzielonego czasowo do służby w Starostwie w Zborowie oficjała kancel. Michała Jakia do Zborowa i przydzielił go stale do służby w Starostwie w Zborowie.

Z drukarni Leona Wierzbickiego w Tarnopolu.